

Epäonnistujat

2. Kor. 4:7-9

Tämä aarre on meillä saviastioissa, jotta tuo suunnattoman suuri voima olisi Jumalan eikä näyttäisi tulevan meistä. Me olemme kaikin tavoin ahtaalla mutta emme umpikujassa, neuvottomia mutta emme toivottomia, vainottuja mutta emme hylättyjä, maahan lyötyjä mutta emme tuhottuja. (2. Kor. 4:7-9)

Oletko menestyjä?

Japanissa eräs ei-kristitty rouva kysyi minulta pian sen jälkeen, kun hänen syöpää sairastava miehensä oli kääntynyt Herran puoleen ja saanut kasteen: ”Oletko sinä menestyjä?” Vastasin välittömästi: ”En todellakaan. Jos olisin, sinunkin olisi pitänyt tulla jo uskoon.” Jumalan armosta tämä rouva pari vuosikymmentä myöhemmin tuli lopulta Herran luo.

Moni uskova kokee niin kuin minäkin olevansa epäonnistuja. Hän saattaa kokea, ettei ole menestynyt koulussa tai töissä, niin kuin olisi pitänyt. Moni vanhempi kokee taas olevansa epäonnistunut kasvattaja. Sydäimestä nousee kysymys: Miksi tässä näin kävi, vaikka yritin mielestäni niin hyvin kuin osasin?

Kateuden kuoppa

Kun toisilla menee paremmin, sydäntä alkaa helposti jäytää kateus. Se taas lisää epävarmuutta ja alemmuudentunnetta. Lopulta mieli saattaa masentua tai jopa nousta kapinaan Jumalaa kohtaan: ”Jumala, mikset anna minulle sitä, mitä tahdon ja mikä on mielestäni parasta sekä minulle että Sinun valtakunnallesi.

Kateuden vastakohta on kiitollisuus. Kun uskova alkaa nähdä, mitä hyvää Jumala tekee toisten elämässä ja alkaa kiittää siitä, oma mieli muuttuu ja kiitosaiheista ei tule puutetta. Kateuden taustalla on syvä itsekkyytemme, jossa emme näe sitä, että se mitä Herra antaa toisille koituu lopulta koko seurakunnan hyväksi ja rakennukseksi.

Kun kateus pukkaa pintaan, kannattaa kysyä, olisinko todellakin onnellisempi, jos saisin sen, mitä minä itse tahdon. Herra on luonut minut juuri tällaiseksi, mutta ei sitä varten, että voisin kilpailussa voittaa toiset. Hän loi minut näine kykyineni ja lahjoineni, jotta juuri tällaisena voisin palvella Herraa. Hän antoi ruumiini, sieluni ja lahjani sitä varten, että antaisin ne Hänen käyttöönsä. Siksi tehtävämme on kiittää Herraa siitä, mitä meillä on, eikä kuvitella, että voisimme tulla onnelliseksi saamalla sen, mitä me emme omista.

Epäonnistumisten siunaus

Menestys ei välttämättä ole merkki Jumalan armosta. Itse asiassa epäonnistumiset ovat meille ehdottomasti tärkeämpiä kuin onnistumiset. Ne paljastavat meille, millaisia todellisuudessa olemme. Ne kertovat, että tarvitsemme toisten apua ja lahjoittavat meille nöyryyttä. Edelleen ne tekevät meidät entistä riippuvaisemmiksi Herrasta. Epäonnistumisen vastakohta ei ole onnistuminen vaan aitous. Ellet ole ruusu, voit kuitenkin pienenä kanervana ylistää Luojaasi.

Epäonnistumisen syitä

Toisaalta on selvää, ettei Herra halua sitä, että aina epäonnistumme varsinkaan niissä tehtävissä, jotka Hän on meitä varten suunnitellut. Siksi epäonnistuessamme meidän on syytä miettiä syytä siihen.

Varma tapa epäonnistua on toimia vastoin sitä, mitä Herra sanassaan on ilmoittanut. Synti ei koskaan tuota kunniaa Jumalalle. Aikanaan Israel kärsi tappion pienelle Ain kaupungille, kun sen keskuudessa Aakan harjoitti syntiä. (Joos. 7)

Toinen tapa päätyä nokka saveen on tehdä sinänsä oikeita ja Herran mielen mukaisia asioita mutta väärällä itseluottamuksella tai ylpeydellä haluten ehkä näyttää muille tai etsien alemmuutemme toisten hyväksyntää. Jumalan kansa on tarkoitettu elämään riippuvuudessa toinen toisistamme, koska olemme yksi ruumis. Herran tahto on:

Jos yksi jäsen kärsii, kärsivät kaikki jäsenet sen kanssa. Jos yksi jäsen saa kunniaa, iloitsevat kaikki jäsenet sen kanssa. (1. Kor. 12:26)

Kolmas syy voi olla se, että Jumala ei olekaan tarkoittanut sinua tekemään sitä, mitä nyt teet. Herra on antanut jokaiselle uskovalle armolahjoja, mutta ne ovat erilaisia. Meidän on turha yrittää tehdä sitä, mihin meiltä puuttuu lahjat. On tärkeää selvittää, mitkä ovat omat lahjamme, joilla voimme rakentaa ja rikastuttaa seurakuntaa ja palvella maailman ihmisiä heidän pelastustaan tavoitellen.

Uskollisuus vähässä

Jumalan suurta armoa on se, että Herra voi käyttää oman nimensä kunniaksi ja toisten ihmisten pelastukseksi myös meidän epäonnistumisiamme. Niissä tilanteissa Herra itse saa kunnian siitä, mitä tapahtuu. Herra ei käytä pelkästään meidän vahvuksiamme vaan myös heikkouksiamme.

Herra kysyy omiltaan uskollisuutta vähässä eikä menestystä paljossa. *”Joka on vähimmässä luotettava, se on luotettava paljossakin, ja joka on vähimmässä epärehellinen, se on epärehellinen myös paljossa.”* (Luuk. 16:10)

Lääke

Lääkkeeksi epäonnistumisiimme ei riitä se, että lakkaisimme vertailemasta itseämme toisiin. Niin kaunan kuin meillä on arvostelukykä, tietenkin vertailemme. Jeesuskin vertaili eri ihmisiä. Mutta ratkaisevaa on se, miten vertailu tapahtuu. Kun näet Herran hyvyyttä toisissa, kiitä siitä Herraa. Kun näet vajavaisuutta toisissa, käy auttamaan niillä lahjoilla, jotka sinä olet Herralta saanut.

Kun epäonnistuneena mielesi on maassa, muista, että saat kaikesta huolimatta olla Jumalan lapsi, olet seurakunnan jäsen ja Herra ottaa aina sinut vastaan vikoinesi ja puutteinesi. Herra ei vaadi sinua onnistumaan, eivät seurakunnan jäsenetkään. Herralla riittää armoa ja anteeksiantamusta sinulle. Muista siksi myös olla armollinen omille lapsillesi ja muille uskoville, kun he epäonnistuvat.